

Η ΖΩΗ ΣΟΥ ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΤΗΣ

Σελίδες 18-19

Η ζωή σου είναι αγώνας.

Αγώνας να επιστρέφεις
από το έρεβος της ψυχικής πληγής
της πρωταρχικής αντίφασης
της πυρηνικής αμφιθυμίας.

Αγώνας να εξουδετερώνεις τον τρόμο του θανάτου,
να ξεχνάς την πιθανότητα να βασανιστείς κι άλλο.

Η ζωή σου είναι θάρρος.

Θάρρος να δεχτείς πως γερνάς,
πως οι δυνάμεις σου φθίνουν,

πως γίνεσαι αόρατος στη σφριγηλή ομορφιά.

Θάρρος να σκύβεις το κεφάλι -δεκτικά- μπροστά στη δύναμη του νεότερου.

Θάρρος να το ανασηκώνεις -μετα- στη θύμηση του βιωμένου σου νοήματος:

Της γνώσης πως ο θάνατος είναι η μόνη δικαιοσύνη
κι ο τρόπος του -συχνά- η μεγαλύτερη αδικία.

Η ζωή σου είναι σύνεση.
Σύνεση ν' αναγνωρίσεις την αθανασία σαν μια ξένη.
Θα είναι άλλο Είδος αυτό που θα την αποκτήσει.

Η ζωή σου στη δύση της
είναι ο ύστατος αγώνας να διατηρείς το φως που νοηματοδοτεί τη χαρά σου.

Υ.Γ. Ακούω ακόμα τη φωνή του θείου Νίκου στα 97 του:

«Αφήστε με να πεθάνω. Δεν θέλω άλλο. Φτάνει!»

Το ουρλιαχτό απελπισίας του όταν ξύπναγε και διαπίστωνε πως είναι ακόμα
ζωντανός.

Ευτυχώς έφυγε απ' τη ζωή δυο ημέρες μετά. Μέσα στον Μάιο του 2024

Δημήτρης Κόκκαλης

12/6/2024